

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apollinis Judicium politicum in Monteparnasso Contra Monarchiae sectatores

Boccalini, Traiano

Messinae, 1671

Monarchia Hispanica dolet, quod fraudes suæ sint detectæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13233

gulos Europæ principes legavit, univ-
 sis palam fecit multam familiaritatem,
 quam cum Hispanis contraxerit, non
 sibi tantum & civibus suis esse utilem,
 sed magnopere etiam necessariam liber-
 tati Italiæ, cum qua negotia sua non mi-
 nus conjuncta sint, quam alterius
 cujusquam in eâ principis. Quippe se
 effrenibus cambiis & recambiis, ut vo-
 cant, illicitisque usuris suis indies magis
 magisque inimicam Hispanorum gen-
 tem ita oppressum ire, ut eam bello
 plus cruento exerceat, quàm Hollandi
 Zelandique exercitibus suis, bellico-
 que apparatu.

*Monarchia Hispanica dolet, quod fraudes
 sue sint detectæ.*

Multi abhinc anni sunt, ex quo in
 regia Galliæ Monarchia ingens
 ortum est incendium; incertum utrum
 casu, an malitia quorundam Gallorum,
 vel (quod magnopere multi suspicati
 sunt)

funt) ab natione illa, quæ implacabilis
 usque adeò est Gallis. Tanta fuit flam-
 ma, & tam terribile incendium, ut fini-
 timæ Monarchiæ in magnum incide-
 rent metum, ne ignis ille non nisi cum
 ruina imperii sui desineret, ita ut stu-
 dio sui unusquisque advolaret ad ignem
 alienæ domus extinguendum. Angli
 quamquam innatû iis cum Gallis odium
 foret, impigrè apportabant aquam e
 suo Tamesi, Germani ex Mosa & Rhe-
 no, Veneti suos ferme lacus exsiccaba-
 bant. Sapientissimi magnæ Hetrurii
 duces, celerrimè cum armis suis ad ex-
 tinguendum incendium accurrebant
 quod homines sagaces & prudentes
 metuerent desitutum in universale in-
 cendium. Et revera erat res mira visu
 quod prædicta Hispanorum Monar-
 chia, licet putaretur inimicissima esse
 Gallis, tamen & ipsa inter primos so-
 cios laboraret, extinguendo igni, a
 quem fama erat vulgatio, maluisse il-
 lam sese calefacere. Unusquisque mi-
 raba-

raba

rabatur cùm videret, tam propensio studio & immensa charitate non solum advehere aquas ex Tago Iberoque, verum etiam ex vasto Oceano, cujus, nisi Hollandi & Angli obstarent, plenum obtineret dominium. Quippe Politici deteriore in partem interpretabantur, amorem affectumque Hispanorum, aperteque dicebant, rem perniciosissimam esse in negotiis Gallicis admittere auxilia Hispanorum, cum natura infensissimi hostes sint Gallis: quin magis credendum eos everfuros potius quam protecturos amplitudinem ejus Regni, tanquam homines, qui cum solum utilitate suã actiones cunctas principum metirentur, ac sæpe non plus pietatis erga Deum quàm charitatis erga homines, ostenderent. Et tanto magis ejusmodi Politicos perosus erat vulgus, quanto clarius videbat, Hispanos in diligentia aquarum advehendarum superare cæteros, haud secus ac si ex animo amicissimi essent Gallis. Id verò omnibus erat

cabilis
flam-
t fini-
ncide-
si cum
it stu-
ignem
Angli,
odium
am ex
Rhe-
sicca-
truriz
ad ex-
bant
dentes
le in-
vifu:
lonar-
na esse
os so-
ni, ad
isse il-
e mi-
raba-

admirationi & magnam apud ignaras
 Hispanicæ Monarchiæ peperit exiltima-
 tionem ac gloriam, quod cum Flandria
 & Austria, regiones hereditariæ, crude-
 lissimi belli incendio flagrarent; studio
 tamen & amore Gallorum de propria
 periclitaretur salute. Sed, non opera
 humana, non ulla aquarum copia pote-
 rat extingui vel minutissima tam formi-
 dabilis ignis scintilla: quin diligentia
 ista de die in diem magis magisque ser-
 pebat flamma, incendiumque belli civi-
 lis, adeò ut etiam simplicissimus & reli-
 giosissimus quisq; inciperet aures præ-
 bere politicorum monitis, & suspicaren-
 tur charitatem Hispanicæ Monarchiæ
 erga Gallicam ex mero sui amore pro-
 venire, atque ita animum induceret, nul-
 lam Hispanis in posterum habendam fi-
 dem, nisi penitus intuitus esset, quæ illi
 in vasculis suis portarent. Tum verò
 compererunt, pro commentitiis istis
 aquis ad extinguendum ignem, vasa sua
 replevisse pice, oleo, terebintho, & dia-
 bo-

bo-
 ter
 Ga
 qu
 pro
 na
 cre
 sed
 pat
 op
 ba
 tra
 pri
 na
 est
 qu
 no
 Ga
 fat
 pe
 fac
 iri.
 po
 ab
 bo-

ras
 na-
 ria
 de-
 dio
 oria
 era
 te.
 ni.
 itia
 er.
 vi.
 eli
 æ.
 re.
 ia
 o.
 ul.
 fi.
 lli
 rò
 tis
 ua
 a-
 o-

bolica lite ad augendam flammam. Inter eos deprehensi sunt Barones quidam Galli, qui prætextu charitatis, id ipsum, quod Hispani, machinabantur. Quapropter tales iustâ animadversione Monarchiæ Gallicæ extemplo necati sunt, crematique in illo ipso igne, quem tot seditionibus, tantaque perfidiâ sua, in patria aluerant. Hispani non tantùm ab opera cœpta fugati, sed etiam cum tubarum sono ac proclamatione publica traducti, velut in simulandi arte facilè principes. Singularem etiam Gallicæ Monarchiæ edicto unicuique propalatum est, si deinceps unquam reperirentur, qui sibi persuaderent, posse in Hispanorum animos incidere amorem erga Gallos, fore ut tales haberentur profatis, & idiotis, & si moniti semel perseveraverint in hoc errore, instar factiosorum & sceleratorum punitum iri. Erat res admiratione digna, quod postquam Hispani Gallique prædicti ab eo opere destiterunt, continuò in-
 cen-

cendum illud Galliaē cessarit, id quod imo
 sua sponte, licet prius ejus magnitudinis
 nis foret, ut etiam maximi judicii ho-
 mines affirmarent, ne utiquam huma-
 nâ operâ extinctum iri. Exinde illu-
 stria & aurea illa lilia, primum despe-
 cta & pedibus conculcata, enituer-
 multò splendidius, majorique vigore
 quam unquam antea. Galliaque ipsa
 quæ quorundam ambitione plusquam
 per XL. annos continuos sævissimo la-
 borarat bello, magna omnium admira-
 tione, momento reddita est tranquilla
 & pacata. Plerique his indiciiis potue-
 runt colligere, Hispanos fuisse præci-
 puos incendii istius Gallicani auctores
 ut qui sub callido religionis prætextu
 imperio orbis inhiantes, omnem infrin-
 gere Gallorum potentiam studuissent
 Nonnulli narrant, Hispanorum Mo-
 narchiam recepisse se in Regiam suam
 nec per multos dies sustinuisse conspic-
 à quoquam, corque dilaniandum præ-
 buisse vehementissimæ melancholiæ,

imo

quimo cum imi pectoris suspiriis & lachry-
 mis profusissimis confessam; maluisse
 se præcipuis suis duobus regnis spoliari,
 quam ita orbi universo esse irrisui & lu-
 dibrio religiosos suos prætextus, per
 quos sæpe antea maximo suo lucro se
 meminerat cæpas, fœdissimique odo-
 ris radices vendidisse pro mulco, zibe-
 tho & succino, dum falso & ficto veri
 speciem præferret; adeò ut non levio-
 rem eam jacturam judicaret, quam si vel
 omnes thesauros Peruvianos, vel no-
 vum orbem perdidisset. Animadvertē-
 bat siquidem detractam sibi fidem
 omnem, adeo ut ne simplicissimis qui-
 dem amplius posset imponere, nec de-
 pingere atrum albo, & cernebat sese ad-
 igi ad eos necessitatis terminos, in qui-
 bus Galli; ut qui non possent posthac
 ullius Regni dominio potiri, nisi vi
 & gladio, cum nuper solo religionis
 prætextu, qui inservierat loco poten-
 tissimi exercitus, potuerit universale
 propemodum incendium excitare. Ni-
 hil

hil verò æque dolori erat, quam quod
 ob sinistram adeo vulgi de se opinionem
 periculum foret, ne in veris quidem sibi
 in posterum fides haberetur, postquam
 semel hypocrisis sua & simulati prætex-
 tus, quos plerique ferme pro vera reli-
 gione & devotione coluerant, palam e-
 sent detecti.

*Hispania Monarchia adscendit Parna-
 sum Apollini supplicatum, ut cauterio
 sanaretur. A Politicis Medi-
 cis dimittitur.*

Quamquam Serenissimæ Hispano-
 rum Monarchiæ, quæ ad hanc au-
 lam, quatuor circiter elapsis mensibu-
 pervenerat, non solum Apollo, verum
 etiam publicum literatorum collegium
 introitus extemplo in regium auditori-
 um copiam fecerat, idque præsentibu-
 serenissimis Musis: non tamen ejus in-
 troitus, nisi ante biduum demum cele-
 brari potuit, quod spatium quatuor fer-
 me mensium consumtum fuerit in con-

fulen

fulen
 tulis
 cipie
 cipie
 alios
 virtu
 adeo
 sum
 jore
 liter
 iri m
 rent
 ptur
 ex l
 nere
 hoc
 dem
 nis,
 mel
 pter
 ut c
 suæ
 tam
 niu